

Dojít do nebe dřív než brány zavřou

Bob Dylan / Jan Ostrov

Vzduch chvěje se horkem přede mnou
a hřmění mraky obtěžká
já brodil se bahnem a vodou zkalenou
mý oči žhnuly v horečkách
Dnes už mě ledacos nemrzí
vzpomínky hodně věcí zapřou
prožil jsem dost roků zbytečných
teď chci dojít do nebe dřív než brány zavřou

Lidé na nástupištích čekají
na vlak kterej je odveze
slyším jejich srdce bijící
jako kyvadlo na řetězech
Když myslíte, že už je všechno ztracený
v patách vám větší prohry jdou
ztratil jsem už a prohrál dost a dost
chci dojít do nebe dřív než brány zavřou

Loudám se podél řeky ospalý
kam všechno plyne se ptám
říkají cokoli přijde bude dobrý
ale já vlastně už na nic nečekám
Vím dobře jak hlavu zamotá
zlato a vášeň mámivou hrou
byl jsem chlap byl jsem i baba
chci dojít do nebe dřív než brány zavřou

Prošel jsem široký bulváry měst
kde všechny žízně uhasíš
chodníky plný neonů
v nichž se tak snadno ztratíš
A každá z cest se vemlouvavě podbízí
jako když kočky se ti o nohy třou
vydal jsem se úzkou cestou
chci dojít do nebe dřív než brány zavřou

Je mi jak bych se právě probudil
jako by začal novej den
najednou jasně vidím
vím kam jdu a proč tu jsem
Všechny ty chutě a slova medový
jen oči oslepí a křídla odpárou
bloudil jsem údolím zapomění
chci dojít do nebe dřív než brány zavřou